

<https://www.youtube.com/watch?v=xBc4UyZ719Q>

How Did The Universe Actually Begin?

Jak vlastně vesmír začal?

97 346 zhlédnutí 23. 9. 2023

How Did The Universe Actually Begin? ► Subscribe: <https://goo.gl/r5jd1F> The most distant objects in the universe are also the most ancient. When we look at the Andromeda galaxy, we're seeing it as it was 2.5 million years ago. Reflection of sunlight off of Jupiter takes 30 minutes to reach us, and even more nearby objects don't show up exactly as they are right now. The earliest light scientists have detected is from when the universe was just about a few hundred thousand years old. This early light helped us discover the Big Bang. But what caused it in the first place? The universe could have been hibernating before something set it in motion; it may have collided with another universe, or perhaps, it's a part of an eternal cycle of cosmic bursts and rebounds. Why was the early universe invisible? How does energy define time, and why is 97% of the observable universe forever out of our reach? Could all this lead to another Big Bang? We are on social media: www.facebook.com/destinymediaa The Destiny voice: www.TomsVoiceovers.co.uk

Nejvzdálenější objekty ve vesmíru jsou také nejstarší. Když se podíváme na galaxii Andromeda, vidíme ji takovou, jaká byla před 2,5 miliony let. Odraz slunečního světla od Jupiteru k nám trvá 30 minut a ještě více blízkých objektů se neukazuje přesně tak, jak jsou právě teď. Nejstarší světlo, které vědci objevili, je z doby, kdy byl vesmír starý jen několik set tisíc let. **Toto rané světlo nám pomohlo objevit Velký třesk.** Ale co to způsobilo? Vesmír mohl být hibernován, než ho něco uvedlo do pohybu; možná se srazil s jiným vesmírem, nebo je možná součástí věčného cyklu kosmických výbuchů a odrazů. Proč byl raný vesmír neviditelný? Jak energie definuje čas a proč je 97 % pozorovatelného vesmíru navždy mimo náš dosah? Mohlo by to všechno vést k dalšímu velkému třesku? Jsme na sociálních sítích: www.facebook.com/destinymediaa Hlas osudu: www.TomsVoiceovers.co.uk

0:04

(01)- The most distant objects in the universe are also the most ancient. When we look at the Andromeda galaxy, we're seeing it as it was 2.5 million years ago. Reflection of sunlight off of Jupiter takes 30 minutes to reach us, and even more nearby objects don't show up exactly as they are right now. The earliest light scientists have detected is from when the universe was just about a few hundred thousand years old. This early light helped us discover the Big Bang. But what caused it in the first place? The universe could have been hibernating before something set it in motion; it may have collided with another universe, or perhaps, it's a part of an eternal cycle of cosmic bursts and rebounds. Why was the early universe invisible? How does energy define time, and why is 97% of the observable universe forever out of universe's origins, scientists use telescopes aimed at the furthest reaches of the cosmos. When these telescopes detect light from faraway galaxies, they're essentially capturing light that began its voyage countless eons ago. This is because light requires time to traverse space. And since the universe has been expanding from its birth, the journey of that light has also been stretched out. The limit to how far back in time we can see is determined by the distance light has been able to travel since the universe started expanding. The very first photons couldn't move freely, constantly being scattered off free electrons, which made the early universe opaque.

When everything cooled about 380,000 years after the Big Bang, these primordial photons were 'set free' and continued their journey in the direction they were moving at that moment. Over their long journey up until now, this light's wavelength has stretched so much that it has shifted from the visible spectrum to the microwave range, something researchers discovered when they detected what is called the Cosmic Microwave Background radiation. Everything before this period of time is out of our observational reach. So scientists rely on projections to understand what might have occurred during the earlier stages of the universe. As time goes by, the overall entropy of the universe increases. Put simply, the energy spreads out, and becomes less usable. Stars go supernova, black holes slowly evaporate; hot things cool down, and even cold things heat up. Entropy dictates how we define time. Generally, what we refer to as the future is just a state of higher entropy or more spread-out energy, and a state characterized by lower entropy is what we call the past. So the further back in time we look, the lower the entropy should be. We don't know why this is happening, but it's something pre-Bang hypotheses' revolve around. Some physicists propose that the universe before the Big Bang was hibernating. According to the idea, it remained compact and still throughout an everlasting past. Then, at a particular moment, a trigger initiated a change. This pre-Bang universe is thought to have been metastable, only appearing stable, while being inherently delicate. In the scientific community, this state is also known as a 'false vacuum'. To understand the concept, picture a landscape with a valley nestled between towering mountains. People within the valley might believe it's the most stable point. Yet, beyond the mountains lies a sheer drop to the sea, the true vacuum or an ultimate state of minimal energy. Similarly, the young universe could have existed in a state of false vacuum, until a catalyst triggered a transition into a truly stable state. So what was it that set the universe in motion? In the world of quantum mechanics, there's a lot of uncertainty in the way particles act. If the pre-Bang universe was governed by the laws of quantum field theory, anything could have happened. Imagine an underground river running beneath the valley, slowly carrying away tiny pebbles into the sea. This continuous flow gradually weakens the valley's foundation until a critical point is reached, and the valley caves in, and boom! This is how we believe the universe instantly expanded into what it is by the Big Bang. For a long time, the idea of a singular point containing all matter and energy was accepted. Today, modern physics suggests there was no such thing as singularity. Instead, the phenomenon responsible for our universe's origin is cosmic inflation. It all started as a cold and empty space a hundred-billionth the size of a proton. Yet, it was brimming with so much energy, the pressures within produced a repulsive gravitational force. This force triggered an astounding expansion, where the universe doubled in size over 80 times, before resulting in fiery Big Bang. Think of a bomb that's about to go off. First, the explosive material starts to break down, creating hot gasses

.....

(01)- Nejvzdálenější objekty ve vesmíru jsou také nejstarší. Když se podíváme na galaxii Andromeda, vidíme ji takovou, jaká byla před 2,5 miliony let. Odraz slunečního světla od Jupiteru k nám trvá 30 minut a ještě více blízkých objektů se neukazuje přesně tak, jak jsou právě teď. Nejstarší světlo, které vědci objevili, je z doby, kdy byl vesmír starý jen několik set tisíc let. Toto rané světlo nám pomohlo objevit Velký třesk. Ale co to způsobilo? Vesmír mohl být hibernován, než ho **něco** náhlá změna stavu, „překlopení“ z křivosti dimenzí = 0 do křivosti dimenzí = nekonečno uvedlo **do pohybu**; možná se srazil s jiným vesmírem, nebo je možná součástí věčného cyklu kosmických výbuchů a odrazů. **Proč** byl raný vesmír **neviditelný? Jak energie definuje čas a proč je 97 % pozorovatelného vesmíru navždy mimo**

vesmír, vědci používají dalekohledy namířené do nejvzdálenějších oblastí vesmíru. Když tyto teleskopy detekují světlo ze vzdálených galaxií, v podstatě zachycují světlo, které začalo svou cestu před nesčetnými éony. Je to proto, že **světlo potřebuje čas, aby prošlo prostorem**. Co když je to trochu jinak. Např. se vesmír (časoprostor 3+3D) rozpíná (rozbaluje se) rychlostí světla a to znamená, že světlo „stojí“ v takovémto časoprostoru. A v takovémto časoprostoru se mění křivost „některých“ dimenzí více a jiných méně, což vede k rychlostem menším než „c“...;; $v < c$;; $v = 0/1 = 1/\text{nekonečno} < c = 1/1$;; $m \cdot v = m_0 \cdot c \rightarrow \infty \cdot 0 = 1 \cdot 1$

http://www.hypothesis-of-universe.com/docs/f/f_061.jpg ; Přemýšlel už o tom někdo???

Kdyby přemýšlel, už by i řekl názor, protinázor a protidůkazy a protiargumenty. Za 23 let na internetu jsem nikdy nikde nic takového neviděl. Takže NIKDO nepřemýšlel. A protože se vesmír od svého zrození rozpíná, **cesta** tohoto světla **se** také **protáhla**. No...řekl bych O.K., ale i tak se zeptám: čili světlo „stálo v síti, předivu dimenzí“ a časoprostor svým „rozpínáním“ rozepnul = natáhnul cestu???? Tak to tu říkáte. Jakou cestu? Hranice toho, jak daleko zpět v čase můžeme vidět, je určena vzdáleností, kterou světlo mohlo urazit od doby, **jenže vy tu říkáte, že světlo „neletělo“, že světlo se „vezlo“ „na rozpínajícím se časoprostoru“**. Vy říkáte, že světlo potřebuje čas, ale neříkáte, jaké tempo plynutí času potřebuje světlo?, neříkáte, jakým tempem se rozpíná (rozbaluje) vesmír=časoprostor a to jakým v raných fázích a středních fázích a pozdějších fázích... kdy se vesmír začal rozpínat. Porovnáváte >vzdálenost< k velkému třesku a >dobu=čas< k velkému třesku, ale to nejde „porovnávat“ pokud je „c“ závislé na tempu rozpínání čp, a na změnách tempa rozpínání čp...a také na té trajektorii fotonu od třesku k nám, kdy prolétá foton různě hustým prostředím a lokalitami s různou gravitací – křivostí čp v galaxii, kterou projde...; Jediný co máte je Hubbleův zákon, ale ten je chybný, je lineární, ale foton je z kvasaru emitován ve směru radiálním a postupně se jeho dráha pootáčí k nám do směru axiálního a mění se možná si rychlost „c“ za dobu letu...;Jak můžete z takového „zákona“ $v = H_0 \cdot d$ poznat vzdálenost? Nebo poznat proměnné tempo plynutí času, atd. ??? Úplně první fotony se nemohly volně pohybovat, byly neustále rozptylovány volnými elektrony, což učinilo raný vesmír neprůhledným. Když se asi 380 000 let po Velkém třesku vše ochladilo, byly tyto prvotní fotony ‚osvobozeny‘ a pokračovaly **Ony v tom raném vesmíru nikdy do nikoho nenarazily???** ve své cestě směrem, kterým se v tu chvíli pohybovaly. Během jejich dlouhé cesty až dosud **se vlnová délka** tohoto světla **protáhla** natolik, že se posunula z viditelného spektra do mikrovlnného rozsahu, **vlnová délka je v ose „x“ (spojnice kvasar – Země), a posun (rudý posuv) ve spektru je v rovině „y-z“** ; jenže tento jev je důkazem pootáčení soustav, tj. soustavy S(1)=kvasar a S(2)=Země. A proto nemůže být Hubbleův zákon správný (!), http://www.hypothesis-of-universe.com/docs/c/c_239.jpg což výzkumníci objevili, když detekovali to, co se nazývá záření kosmického mikrovlnného pozadí. Vše před tímto časovým obdobím je mimo náš pozorovací dosah. Vědci se tedy spoléhají na projekce, aby pochopili, co se mohlo stát během dřívějších fází vesmíru. **Jak čas plyne, celková entropie vesmíru se zvyšuje**. **My thoughts on entropy**

http://www.hypothesis-of-universe.com/docs/aa/aa_227.pdf ;

http://www.hypothesis-of-universe.com/docs/aa/aa_210.pdf ;

http://www.hypothesis-of-universe.com/docs/aa/aa_202.pdf ;

http://www.hypothesis-of-universe.com/docs/eng/eng_112.pdf ;

http://www.hypothesis-of-universe.com/docs/aa/aa_183.pdf

Jak se vesmír na začátku dostal do tohoto superuspořádaného stavu s nízkou

entropií? http://www.hypothesis-of-universe.com/docs/aa/aa_078.pdf ; To je záhada. **Není to**

záhada, pochopení je zřejmé zde:

http://www.hypothesis-of-universe.com/docs/eng/eng_009.pdf ;

Jednoduše řečeno, energie se šíří a stává se méně použitelnou. Hvězdy přecházejí na supernovu, černé díry se pomalu vypařují; horké věci se ochlazují a dokonce i studené se zahřívají. Entropie určuje, **jak definujeme čas.** **Opravdu, to je definice času?**

My view on the phenomenon, **the quantity Time**

http://www.hypothesis-of-universe.com/docs/eng/eng_015.pdf ;

http://www.hypothesis-of-universe.com/docs/eng/eng_013.pdf ;

http://www.hypothesis-of-universe.com/docs/eng/eng_023.pdf

http://www.hypothesis-of-universe.com/docs/eng/eng_034.pdf ;

http://www.hypothesis-of-universe.com/docs/eng/eng_024.pdf ;

http://www.hypothesis-of-universe.com/docs/eng/eng_038.pdf ;

http://www.hypothesis-of-universe.com/docs/eng/eng_034.pdf ;

http://www.hypothesis-of-universe.com/docs/eng/eng_037.pdf ;

http://www.hypothesis-of-universe.com/docs/eng/eng_056.pdf ;

http://www.hypothesis-of-universe.com/docs/eng/eng_059.pdf ;

http://www.hypothesis-of-universe.com/docs/eng/eng_069.pdf ;

http://www.hypothesis-of-universe.com/docs/eng/eng_071.pdf ;

http://www.hypothesis-of-universe.com/docs/eng/eng_073.pdf ;

http://www.hypothesis-of-universe.com/docs/eng/eng_075.pdf ;

http://www.hypothesis-of-universe.com/docs/eng/eng_077.pdf ;

http://www.hypothesis-of-universe.com/docs/eng/eng_092.pdf ;

http://www.hypothesis-of-universe.com/docs/eng/eng_100.pdf ;

http://www.hypothesis-of-universe.com/docs/eng/eng_105.pdf ;

http://www.hypothesis-of-universe.com/docs/eng/eng_109.pdf ;

http://www.hypothesis-of-universe.com/docs/eng/eng_117.pdf ;

http://www.hypothesis-of-universe.com/docs/eng/eng_122.pdf ;

Obečně platí, že to, co nazýváme budoucností, je pouze stav vyšší entropie nebo více rozprostřené energie a stav charakterizovaný nižší entropií je to, co nazýváme minulostí. Čím dále v čase se tedy podíváme, tím nižší by měla být entropie. Nevíme, proč se to děje, ale je to něco, kolem čeho se točí hypotézy před Big-Bangem. Někteří fyzici předpokládají, že vesmír před Velkým třeskem byl hibernován. Podle myšlenky zůstal kompaktní a nehybný po celou věčnou minulost. Pak v určitém okamžiku spouštěč inicioval změnu. **Předpokládá se**, že tento vesmír **před Bangem** byl metastabilní, pouze **se zdál** být stabilní, a přitom byl ze své podstaty jemný. Ve vědecké komunitě je tento stav také známý jako ‚falešné vakuum‘. Abyste tomuto konceptu porozuměli, představte si krajinu s údolím uhnížděným mezi tyčícími se horami. Lidé v údolí by mohli věřit, že je to nejstabilnější bod. Přesto za horami leží pouhá kapka do moře, skutečné vakuum nebo konečný stav minimální energie. Podobně mohl mladý vesmír existovat ve stavu falešného vakua, dokud katalyzátor nespustil přechod do skutečně stabilního stavu. Co tedy uvedlo vesmír do pohybu? Ve světě kvantové mechaniky existuje mnoho nejistot ve způsobu, jakým částice působí. Kdyby se vesmír před Bangem řídil zákony kvantové teorie pole, mohlo se stát cokoliv. Představte si podzemní řeku, která teče pod údolím a pomalu odnáší drobné oblázky do moře. Tento nepřetržitý tok postupně oslabuje základy údolí, dokud není dosaženo kritického bodu, údolí se propadá a bum! Takto **věříme**, že se vesmír během velkého třesku okamžitě rozšířil do toho, čím je. Po dlouhou dobu byla přijímána myšlenka singulárního bodu obsahujícího veškerou hmotu a energii. **Dnes** **moderní**

fyzika naznačuje, že nic takového jako singularita neexistovalo. Co to je dnes??? Místo toho je odpovědný za vznik našeho vesmíru je kosmická inflace. Můj názor je ten, že odpovědný je (za vznik >našeho vesmíru = stavu po velkém třesku) Princip střídání symetrií s asymetriemi, který „zařídil skokovou okamžitou změnu předešlého stavu lineárního na stav nelineární tedy předešlou symetrii dvouveličinovou 3+3D s dimenzemi nekřivými na 3+3D dimenze extrémně křivé po velkém třesku. Pak nastupuje další střídání symetrií s asymetriemi v genezi stále složitějších stavů „v našem vesmíru“... Všechno to začalo jako chladný a prázdný prostor O.K. o velikosti stomiliardtiny protonu. Přesto překypoval tolika energií, že tlaky uvnitř vytvářely odpudivou gravitační sílu. Tato síla spustila ohromující expanzi, kdy se vesmír zdvojnásobil více než 80krát, než vyústil v ohnivý Velký třesk.?? A důkazy nejsou, že? Tak aspoň vymyšlené argumenty, kterými se výroky opravňují mi dejte (!) Představte si bombu, která má vybuchnout. Nejprve se výbušný materiál začne rozpadat a vytváří horké plyny

.....

(02)- and releasing energy. As gasses accumulate and spread out, they push against the walls of the bomb, creating pressure. Only then does the detonation take place. Similarly, all the energy used to fuel the universe's inflation was released into space in a bang, heating it, and producing different particles. At that point, the universe has expanded to almost an octillion times its original size. Once focused and tightly packed energy became spread out throughout vast distances. However, entropy can also be interpreted as the tendency for all things to transition from a less likely state of order to a more possible state of chaos. But how can a seemingly organized universe we observe today, one filled with all the galaxy clusters and star systems, be more of a mess than the early 'soup' of extremely hot particles? Imagine the Big Bang as a party popper. As you pull the string, it bursts into a dazzling display of confetti. We'd expect the confetti to scatter chaotically in all directions, forming a random assortment of colorful pieces. Yet what we see is the confetti organizing itself into perfectly shaped numbers and geometric objects—circles, squares, triangles, which represent subatomic particles, atoms, and molecules. And not just that, the universe appears to be uniform in all directions. Across its vast expanse, the universe has mysteriously consistent temperatures. Regardless of the direction researchers study, they measure a temperature of around 2.7° Kelvin throughout the cosmos. This is something that shouldn't happen, and here's why: Even though the age of the universe is an estimated 13.8 billion years, its observable expanse is much larger. Today, we can peer as far as 46 billion light-years away from Earth, in any direction. Together, this makes the diameter of the observable horizon 92 billion light-years. This is because space itself expands quicker than light. But particles that carry information, like photons, are limited to the speed of light. And so, how could two points in space, that are separated by more than 14 billion years, have the same average temperature if these distant regions of space haven't had enough time to exchange information yet? This is known as the horizon problem. Another puzzle is the flatness problem. Einstein's theory of relativity reveals that massive objects curve space-time, influencing the motion of matter within it. Locally, stars, galaxies, and black holes cause irregularities in this space-time fabric. But when observed on a larger scale, these irregularities average out, resulting in a smoother structure. This overall uniformity suggests that the universe is flat on a grand scale. So how could something like this happen? There's an idea that cosmic inflation never comes to a full stop. Instead, there's a high-entropy mother universe, which continues to expand forever, only coming to a halt at specific regions. Wherever it does stop, new low-entropy universes form

isolated from one another. It's possible that these pocket universes are being created all the time in an endless sequence. The Big Bang fits well into this theory, but it doesn't mark the beginning of the universe as a whole; only a tiny part of it as a result of quantum fluctuations happening on a much, much grander scale. Although life as a whole persists, there's more of it with each passing moment. Let's look at it this way. Every pocket universe runs out of energy, cools down, and ceases to exist. But at the same time, more of them are being created. And because every possible universe will exist, life would too, and there would be even more of it with the creation of new pocket universes. If the concept of eternal inflation holds true, then an infinite number of universes has to exist, each characterized by its distinctive array of natural constants. And so, it's inevitable that there's a universe like ours, seemingly tailor-made for life, with stars producing crucial elements, and everything working in harmony. Or maybe, the explanation is much simpler, and it doesn't require the existence of

.....

(02)- a uvolňuje energii. Jak se plyny hromadí a šíří, tlačí na stěny bomby a vytvářejí tlak. Teprve poté dojde k detonaci. **Podobně** veškerá energie použitá k pohonu inflace vesmíru byla uvolněna do vesmíru **v třesku**, zahřívala jej a produkovala různé částice. V tu chvíli se vesmír rozšířil na téměř okmilionkrát svou původní velikost. Kdysi soustředěná a pevně sbalená energie se rozprostřela do obrovských vzdáleností. **Je-li správnou moje vize, že „křivení dimenzí čp je hmototvorné, potažmo energotvorný akt“, pak samozřejmě souhlasím, protože: hustě sbalený časoprostor na planckovských škálách je „vřícím vakuem“ které už v této formě je temnou energií, která se emergentně vynořuje „z ničeho“ respektive ze škál, ještě menších než jsou „planckovy škály“.** http://www.hypothesis-of-universe.com/docs/aa/aa_077.pdf **Tato pěna dimenzí, vřící vakuum, vzniká všude a „udržuje“ mu vesmíru, ve vesmíru konstantní hustotu při rozpínání = rozbalování časoprostoru** http://www.hypothesis-of-universe.com/docs/c/c_032.gif ; http://www.hypothesis-of-universe.com/docs/f/f_011.pdf ; Entropii lze však také interpretovat jako tendenci všech věcí k přechodu z méně pravděpodobného stavu pořádku do pravděpodobnějšího stavu chaosu. Ale jak může zdánlivě organizovaný vesmír, který dnes pozorujeme a který je naplněný všemi kupami galaxií a hvězdnými systémy, být spíše nepořádkem než ranou „polévkou“ extrémně horkých částic? Představte si Velký třesk jako party popper. Jak zatáhnete za provázek, propuká v oslnivou přehlídku konfet. Očekávali bychom, že se konfety budou chaoticky rozcházet všemi směry a tvoří náhodný sortiment barevných kousků. Přesto vidíme, jak se konfety organizují do dokonale tvarovaných čísel a geometrických objektů – kruhů, čtverců, trojúhelníků, které představují subatomární částice, atomy a molekuly. A nejen to, vesmír se zdá být jednotný ve všech směrech. Vesmír má na své obrovské rozloze záhadně stálé teploty. Bez ohledu na směr, kterým vědci studují, naměřili v celém vesmíru teplotu kolem 2,7° Kelvina. To je něco, co by se nemělo stávat, a zde je důvod: I když je stáří vesmíru odhadem 13,8 miliardy let, jeho pozorovatelná rozloha je mnohem větší. Dnes se můžeme dívat až do vzdálenosti 46 miliard světelných let od Země, a to jakýmkoli směrem. Dohromady to činí průměr pozorovatelného horizontu 92 miliard světelných let. **???** **Je to proto, že samotný prostor se rozpíná rychleji než světlo. A na to přišel kdo???, Hubbleho pokojská??,** Ale částice, které přenášejí informace, jako fotony, jsou omezeny na rychlost světla. A jak by tedy mohly mít dva body ve vesmíru, které jsou od sebe vzdáleny více než 14 miliard let, stejnou průměrnou teplotu, když tyto vzdálené oblasti vesmíru ještě neměly dostatek času na výměnu informací? **Toto je známé jako problém horizontu. Problém fyziků, nikoliv horizontu..., fyziků, kteří si nepřčetli HDV.** Další hádankou je **problém rovinnosti**. Einsteinova teorie

relativity odhaluje, že masivní objekty zakřivují časoprostor a ovlivňují pohyb hmoty v něm. Lokálně hvězdy, galaxie a černé díry způsobují nepravidelnosti v této časoprostorové struktuře. Ale při pozorování ve větším měřítku **se tyto nepravidelnosti zprůměrují**, říkejte: **nepravidelnosti v křivostech lokalit v globálním vesmíru, tedy nepravidelnosti křivých dimenzí** což má za následek hladší strukturu; **toto jsou ony nepravidelnosti křivosti lokalit, které když se zprůměrují** http://www.hypothesis-of-universe.com/docs/c/c_362.jpg vydají **onu evolventu** http://www.hypothesis-of-universe.com/docs/c/c_239.jpg ; Tato celková uniformita naznačuje, že vesmír je ve velkém měřítku plochý. **Dnes je plochý ve stop-čase 13,8 miliard let od BB.** Jak se tedy něco takového mohlo stát? Existuje **myšlenka**, že kosmická inflace se nikdy nezastaví. Místo toho existuje mateřský vesmír s vysokou entropií, který se neustále rozšiřuje a zastavuje se pouze **v určitých** oblastech. **A vesmír nám to tají kde jsou, že ?** Kdekoli se zastaví, vznikají **nové vesmíry s nízkou entropií**, které jsou od sebe izolované. **Je možné**, že tyto kapesní vesmíry jsou vytvářeny neustále v nekonečné sekvenci. Velký třesk do této teorie dobře zapadá, **velký třesk zapadá i do jáiných teorií** ale neoznačuje počátek vesmíru jako celku; jen jeho malá část v důsledku kvantových fluktuací probíhajících v mnohem, mnohem větším měřítku. **Náš vesmír s n+m křivými** dimenzemi je lokalitou **v nekonečném plochém 3+3D časoprostoru, který panuje před velkým třeskem, ale !!! ale i po velkém třeku.** Křivé stavy dimenzí (našeho vesmíru) pak „plavou“ v tom 3+3D nekonečném plochém vesmíru. http://www.hypothesis-of-universe.com/docs/aa/aa_089.pdf (Může to vypadat jako by byl éther vyměněn za 3+3D časoprostor plochý = předitivo, síť, rastr, v němž všechno křivé plave...) I když život jako celek přetrvává, každým okamžikem je ho víc. Podívejme se na to takto. **(vemte si brýle ty správné vědecké, a neberte si brýle ty špatné HDV-nevědecké).** Každému kapesnímu vesmíru dojde energie, ochladí se a přestane existovat. **Ehm.** Zároveň jich ale vzniká **z Ničeho** více. **No, vida, to je ta správná věda..., proč?, protože jí přednáší správný vědec...** A protože bude existovat každý možný vesmír, bude existovat i život a s vytvořením nových kapesních vesmírů by ho bylo ještě více. **Pokud** platí koncept věčné inflace, pak **musí existovat** nekonečné množství vesmírů, z nichž každý je charakterizován svým výrazné pole přirozených konstant. A tak **je nevyhnutelné**, že existuje vesmír jako ten náš, zdánlivě šitý na míru životu, http://www.hypothesis-of-universe.com/docs/aa/aa_037.pdf **připadá mi, že musí existovat ještě jeden princip, nazval bych ho „kvalita krát kvantita je konstantní“** $\infty \cdot 0 = 1 \cdot 1$ a pak to znamená, že big-bang byl ten největší skok „v dějinách entropií“, tj. z nejvyšší entropie skočil do nejnižší entropie. Pak už ve vývoji stavů „panují“ skoky, (milióny „místních“ skoků), kde není rozdíl entropií **maximální ani minimální...** s hvězdami produkujícími klíčové prvky a se vším fungujícím v harmonii. **O.K.** Nebo je možná vysvětlení mnohem jednodušší a nevyžaduje existenci

(03)- multiple universes. The cosmic inflation theory has different variations. The model proposed by Alan Guth suggests that the expansion of the universe wasn't constant. In its earliest phase, the universe was so small that the regions of space, that are now extremely far apart, were still close enough to exchange material. Then, space doubled and redoubled in size over 80 times within a fraction of a second, before the pace of expansion decreased, and continued in a more steady pattern. Even right now, the universe is quickly expanding. If scientists had a probe that could travel at the speed of light, and they sent it on a journey to explore space today, it would be able to cover just around a third of the observable horizon. This is about 3% of its total volume, meaning that about 97% of the visible universe is already

beyond our reach. So we can never be certain the cosmos is consistent throughout its entirety. The observable universe is just a splash of paint on a much larger cosmic canvas. Here, in our little corner, things might seem uniform, like the flatness of space and the overall temperature equilibrium. But just like a wider view reveals the curvature of the Earth's surface, a broader cosmic view could expose variations we don't notice from our limited viewpoint. Before inflation, the universe might have had big temperature differences. As it expanded rapidly, some areas were pulled apart too far away to see, possibly concealing those variations from us. Or maybe, inflation stretched the universe to an extent where it became flat. If the Earth were small enough to fit in your hand, it would feel as smooth as a perfectly round ball. Even Mount Everest would be too tiny to notice. Many scientists find the idea of eternal inflation frustrating. If each separate universe has different laws of physics, why study the behavior of particles and the laws shaping our universe? A more popular hypothesis is the cyclic universe, one that pops in and out of existence over and over again. Instead of perpetually expanding for an infinite duration, the universe in the bouncing cosmological model would experience different phases of inflation and contraction. Each cycle starts with a Big Bang, a monumental burst of energy that launches a fresh era of cosmic evolution. Galaxies, stars, and intricate structures emerge as the universe expands and matures. But as time flows, a mysterious force called dark energy steps into the spotlight. Its subtle influence gradually becomes dominant, pushing the universe to expand faster and faster. Dark energy's relentless push eventually overwhelms gravity's pull, leading to The Big Crunch, a dramatic implosion where everything collapses back into a searing point of origin. But this isn't the end – it's just the beginning of the next cycle. Another Big Bang rekindles the cosmic rhythm, repeating the process in an endless loop. Some physicists believe a significant contraction of space might not be necessary for the big crunch to occur.

As the entirety of the universe shrinks, the observable horizon does so much faster, till it becomes a miniscule point. As the boundary beyond which events are hidden from view closes on us, we would see ever less of the cosmos. First, distant galaxies would vanish from our sight, followed by stars within the Milky Way, then even closer objects like Mars and the Moon. Gradually, it will reach a point where people wouldn't see things in their room, and then even the people would start to disappear! This process continues until individual particles are left in isolated existence, cut off from interactions with their nearest surroundings. Everything becomes suspended, frozen in time and space. Structures and entities, once bustling with activity, lie dormant. This state persists until the cosmic horizon starts expanding again. If the universe undergoes an endless cycle of creation and destruction, it's only a matter of time till we go through another collapse. Whether something like this is possible or not depends on the overall curvature and density of our universe. If the fabric of space-time holds a significant quantity of energy and matter, this collective gravitational pull could make the universe 'positively curved', like a surface of a sphere. This curvature has a unique quality—it folds the canvas back onto itself, effectively slowing the universe's ongoing expansion. And this might go one step further, reversing the expansion of space altogether. Everything would collapse in a Big Crunch, where things once scattered across the vast cosmic expanse end up in a tiny fraction of space. But if the overall density of matter is sparse, then space-time might have a 'negative' curvature similar to the form of a saddle. While gravity's gentle pull is present in such a universe, it would lack the strength to hold

.....

(03)- více vesmírů. **Teorie** kosmické inflace má různé variace. Model navržený Alanem Guthem naznačuje, že expanze vesmíru nebyla konstantní. ?? Ve své nejranější fázi byl vesmír tak malý, **Proč by měla být ta lokalita „našeho vesmíru“ vzniklá v pre-big-bangovém stavu, malá???**... ; **jak je velká jednotka?** Nakreslete mi na nekonečnou přímku usečku v jednotkové velikosti... $1 < \infty$; $\infty < (\infty + 1)$; $(\infty - 1) < \infty$, že **oblasti** vesmíru, které jsou nyní **extrémně vzdálené** od sebe, byly stále dostatečně blízko na to, aby si vyměňovaly materiál. **Co to je extrémní vzdálenost mezi dvěma jednotkovými oblastmi???** Poté se prostor během zlomku sekundy zdvojnásobil a zdvojnásobil více než 80krát, než se tempo expanze snížilo **a co tempo plynutí času???** Tady není zájem fyziků to tempo studovat?? Prof. Kulhánek tvrdí, že zde u nás na Zemi je tempo plynutí času nejrychlejší, **všude jinde** je pak to tempo pomalejší, viz STR.--> http://www.hypothesis-of-universe.com/docs/f/f_073.pdf a v dokumentu [f/f_73](#) je to na str. 6. - Michelson-Morley hledali „rychlost“ Země vůči étheru a pokračovalo ve stálejším vzoru. I právě teď se vesmír rychle rozpíná. Pokud by vědci měli sondu, která by mohla cestovat rychlostí světla, a vyslali by ji na cestu za vesmírem dnes, dokázala by pokrýt jen zhruba třetinu pozorovatelného horizontu. To jsou asi 3 % jeho celkového objemu, což znamená, že asi 97 % viditelného vesmíru je již mimo náš dosah. Takže si nikdy nemůžeme být jisti, že vesmír je konzistentní ve své celistvosti. **Pozorovatelný vesmír jsou jen cákance barvy na mnohem větším kosmickém plátně.** Tady, v našem malém koutku, se věci mohou zdát jednotné, jako plochost prostoru a celková teplotní rovnováha. Ale stejně jako širší pohled odhaluje zakřivení zemského povrchu, širší kosmický pohled by mohl odhalit variace, kterých si z našeho omezeného pohledu nevšimneme. Před inflací mohl mít vesmír velké teplotní rozdíly. Jak se rychle rozšiřoval, některé oblasti byly od sebe odtaženy příliš daleko, než aby je bylo možné vidět, a možná před námi tyto variace skryly. **Nebo možná inflace natáhla vesmír do té míry, že se stal plochým.** Kdyby byla Země dostatečně malá, aby se vám vešla do ruky, byla by hladká jako dokonale kulatá koule. Dokonce i Mount Everest by byl příliš malý, než aby si toho všimli. Mnoho vědců považuje představu věčné inflace za frustrující. Pokud má každý samostatný vesmír jiné fyzikální zákony, proč studovat chování částic a zákony utvářející náš vesmír? Oblíbenější hypotézou je cyklický vesmír, který se objevuje a zaniká znovu a znovu. Místo věčného rozpínání po nekonečnou dobu by vesmír v poskakujícím kosmologickém modelu zažíval různé fáze inflace a kontrakce. **Každý cyklus začíná Velkým třeskem, monumentálním výbuchem energie, který zahajuje novou éru kosmického vývoje. Každý cyklus začíná Velkým třeskem, ale podle mé verze to není „monumentální výbuch“, ale >skoková změna stavu< plochých dimenzí do stavu 3+3D nekonečně křivých dimenzí, a ty (křivosti) okamžitě klesají sestupnou exponenciálou do „přijatelných křivostí“.** Galaxie, hvězdy a složité struktury se objevují, jak se vesmír rozpíná a dozrává. Ale jak čas plyne, do světla reflektorů vstoupí tajemná síla zvaná temná energie. Jeho jemný vliv se postupně stává dominantním a tlačí vesmír, aby se rozpínal rychleji a rychleji. Neúnavný tlak temné energie nakonec přemůže přitažlivost gravitace, což vede k The Big Crunch, dramatické implozi, kde se vše zhroutlí zpět do spalujícího **bodů původu**. **Nikoliv...** Ale to není konec – je to jen začátek dalšího cyklu. Další velký třesk znovu rozdmýchá kosmický rytmus a celý proces se opakuje v nekonečné smyčce. Někteří fyzici se domnívají, že výrazné smrštění prostoru nemusí být nutné k tomu, aby došlo k velké krizi. Jak se celý vesmír zmenšuje, pozorovatelný horizont je mnohem rychlejší, až se z něj stane **nepatrný bod**. **Nikoliv, to je špatně.** Jak se hranice, za kterými jsou události skryté před námi, uzavírá, viděli bychom z kosmu stále méně. Nejprve by z našeho dohledu zmizely vzdálené galaxie, následované hvězdami v Mléčné dráze, pak ještě bližší objekty jako Mars a

Měsíc. Postupně to dosáhne bodu, kdy lidé nebudou vidět věci ve svém pokoji, a pak dokonce i lidé začnou mizet! Tento proces pokračuje, dokud jednotlivé částice nezůstanou v izolované existenci, odříznuté od interakcí se svým nejbližším okolím. Vše se pozastaví, zamrzne v čase a prostoru. Struktury a entity, kdysi rušné aktivitou, leží ladem. Tento stav přetrvává, dokud se kosmický horizont nezačne znovu rozpínat. Pokud vesmír prochází nekonečným cyklem tvoření a ničení, je jen otázkou času, taková vize se mi nelíbí. Čas neběží vždy a všude. Před velkým třeskem neběží (a prostor se nerozpíná) a to proto, že jeho dimenze nejsou křivé. I čas se musí rozbalovat, aby „běžel“... kdy projdeme dalším kolapsem. Zda je něco takového možné nebo ne, závisí na celkovém zakřivení 3+3D a hustotě našeho vesmíru. Pokud látka časoprostoru obsahuje značné množství energie a hmoty, tato kolektivní gravitační síla by mohla vesmír „pozitivně zakřivit“, jako povrch koule. Toto zakřivení má jedinečnou kvalitu – skládá plátno zpět na sebe, čímž účinně zpomaluje pokračující expanzi vesmíru. A to by mohlo jít ještě o krok dále a úplně zvrátit expanzi vesmíru. Všechno by se zhroutilo v Big Crunch, kde věci kdysi rozptýlené po obrovské vesmírné rozloze skončí v nepatrném zlomku vesmíru. ?? Ale pokud je celková hustota hmoty řídká, pak může mít časoprostor „negativní“ zakřivení podobné tvaru sedla. Zatímco jemná gravitace je v takovém vesmíru přítomna, postrádá sílu, aby se udržela

.....

(04)- back the cosmic rapid expansion ignited by dark energy. In this case, the entirety of cosmic matter would spread out with an ever-increasing velocity, making the universe bigger and bigger indefinitely. The universe's ever-expanding nature lays the foundation for another intriguing hypothesis, one involving extra dimensions, and based on string theory. It is called 'Brane Cosmology.' Imagine all of existence as a giant cosmic book. Each page of the book exists in a lower dimension than the book itself. Scientists call these flat surfaces 'branes', and the idea is that they represent different universes, each doing its own thing based on a unique set of physical laws. These branes can move and bump into each other, and when they collide together, they produce a lot of heat and energy, leading to the Big Bang. Our current understanding tells us that the universe grows larger and cooler over time. This means that long ago, things were much hotter and denser. Although we may not know how, 13.8 billion years ago, the universe did begin. But what exactly was happening right after the Big Bang? [PLANCK EPOCH] Planck time and Planck length are the two fundamental units in physics. To understand these concepts, imagine a photon racing through space at the maximum speed possible – the speed of light. The photon is traveling a certain distance, a distance so short that it's the smallest length that has any meaning in the universe. The Planck time is the precise duration it would take for this speedy photon to traverse the smallest indivisible distance, also known as the Planck length. Both of these units represent a measurement at the boundary of what our current understanding of physics can describe. One hundred million trillion trillion trillionth of a second after the Big Bang is the period known as the Planck Epoch—the furthest point in time that modern physics has been able to explore. Back then, the entirety of space was the size of a Planck length [1.6 x 10⁻³⁵ meters], quintillions of times smaller than a photon. This tiny speck of dust had a temperature of absolute heat [1032 Kelvin], an opposite of absolute zero. Even a hundred billion Kelvin within the core of a post-supernova neutron star pales in comparison to the magnitudes of the Planck temperature. Temperature serves as a reflection of a particle's motion, energy, and vibrational intensity – essentially, the hotter it is, the more rapid the motion. Physicists believe this was the age of unpredictable quantum foam. Everything vibrated and changed randomly, giving rise to micro black holes and wormholes

that would disappear as soon as they were created. In the very dawn of existence following the colossal burst of the Big Bang, the universe brimmed with a singular, all-encompassing force, a fusion of gravity, electromagnetism, weak nuclear force, and the strong nuclear force. [GRAND UNIFICATION] The Grand Unification period spanned an astonishingly brief window – until about 10 to the negative 36th power seconds after the Big Bang – when the universe was still a seething, cosmic furnace of energy. It is at this moment that scientists think the fundamental forces of nature started separating from each other. The first one was gravity, which emerged as a distinct entity, shaping the universe's future dynamics. The energy levels during this epoch were surging at a staggering 10 to the power of 28 electron volts. To put this into perspective, the universe was pulsating with a trillion times the energy achievable at our most advanced particle accelerator – The Large Hadron Collider. In a gradual cooling of the cosmos, the strong nuclear force finally broke free. [PARTICLE ERA]

.....

(04)- zpět kosmickou rychlou expanzi zažehnutou temnou energií. V tomto případě by se celá vesmírná hmota šířila stále větší rychlostí, čímž by se vesmír nekonečně zvětšoval a zvětšoval. **Jsou to fantazie...** Neustále se rozšiřující povaha vesmíru pokládá základy pro další zajímavou hypotézu, která zahrnuje další dimenze a je založena na teorii strun. Říká se tomu **Braneova kosmologie**. Představte si celou existenci jako obří vesmírnou knihu. Každá stránka knihy existuje v nižší dimenzi než samotná kniha. Vědci nazývají tyto ploché povrchy „brány“ a myšlenkou je, že představují různé vesmíry, z nichž každý dělá svou vlastní věc na základě jedinečného souboru fyzikálních zákonů. Tyto brány se mohou pohybovat a narážet do sebe, a když se srazí dohromady, produkují spoustu tepla a energie, což vede k velkému třesku. Naše současné chápání nám říká, že vesmír se postupem času zvětšuje a ochlazuje. To znamená, že kdysi dávno byly věci mnohem žhavější a hustší. **I když možná nevíme jak, před 13,8 miliardami let vesmír skutečně vznikl.** Ale co přesně se dělo těsně po velkém třesku? [PLANCK EPOCH] Planckův čas a Planckova délka jsou dvě základní jednotky **veličiny...** ve fyzice. Abyste těmto pojmům porozuměli, představte si foton uhánějící vesmírem maximální možnou rychlostí – rychlostí světla. Foton urazí určitou vzdálenost, vzdálenost tak krátkou, že je to nejmenší délka, která má ve vesmíru nějaký význam. Planckův čas je přesné trvání, které by tomuto rychlému fotonu trvalo, než by urazil nejmenší nedělitelnou vzdálenost, známou také jako Planckova délka. Obě tyto jednotky představují měření na hranici toho, co naše současné chápání fyziky může popsat. Sto milionů bilionů bilionů bilionů sekund po Velkém třesku je období známé jako Planckova epocha – nejvzdálenější bod v čase, který byla moderní fyzika schopna prozkoumat. Tehdy **měl celý prostor velikost** **jste stále v zasetí singularity, tedy modelu vesmíru, který začal v $x^3 = 0$.** Já si myslím, že „naš vesmír“ začal před velkým třeskem v nekonečně velkém prostoru $x^3 = \infty$ a v „času“ $t^3 = 0$ jakožto **konečná lokalita** $\sqrt[3]{1,3471999 \cdot 10^{26} \text{ m}^3} = 1,3471999 \cdot 10^{26} \text{ m}^3$ a $\sqrt[3]{4,4937756 \cdot 10^{17} \text{ sec}^3} = 4,4937756 \cdot 10^{17} \text{ sec}^3$ a začal se rozpínat všude v každém bodě té lokality a začal „stárnout“ všude v každém bodě té lokality. Proč? Proč to říkám s takovou >presností<?? No protože v nekonečném Vesmíru 3+3D plochem bez chodu-plynutí času je interval jednotkový libovolný dle naší svobodné volby...s podmínkou, že $\sqrt[3]{V} = c$ a Planckovy délky [$1,6 \times 10^{-35}$ metrů], tedy kvintiliónkrát menší než foton. Toto malé zrnko prachu mělo teplotu absolutního tepla [10^{32} Kelvinů], opak absolutní nuly. Dokonce i sto miliard Kelvinů v jádru post-supernovy neutronové hvězdy bledne ve srovnání s velikostí Planckovy teploty. Teplota slouží jako odraz pohybu, energie a vibrační intenzity částice – v podstatě čím je tepleji, tím je pohyb rychlejší. Fyzici se

domnívají, že to byl věk nepředvídatelné **kvantové pěny**. Vše vibrovalo a měnilo se náhodně, což dalo vzniknout mikro černým díram a červím díram, které by zmizely, jakmile byly vytvořeny. Na samém úsvitu existence po kolosálním výbuchu Velkého třesku byl vesmír přeplněný jedinečnou, všezahrnující silou, splynutím gravitace, elektromagnetismu, slabé jaderné síly a silné jaderné síly. [VELKÉ SJEDNOCENÍ] Období Velkého sjednocení překlenulo úžasně krátké okno – asi do 10^{-36} sec. po Velkém třesku – kdy byl vesmír ještě kypící kosmickou pecí energie. Právě v tuto chvíli se vědci domnívají, že základní síly přírody se začaly od sebe oddělovat. Prvním z nich byla gravitace, která se objevila jako samostatná entita formující budoucí dynamiku vesmíru. Energetické hladiny během této epochy narůstaly o ohromujících 10^{28} elektronvoltů. Abychom to uvedli do perspektivy, vesmír pulsoval bilionkrát větší energií, než je energie dosažitelná na našem nejpokročilejším urychlovači částic – Velkém hadronovém urychlovači. V postupném ochlazování kosmu se konečně uvolnila silná jaderná síla. [ČÁSTKOVÁ ÉRA] **částicová éra**

.....

(05)- Approximately 10 to the power of negative 12 seconds after the Big Bang, the electromagnetic and weak forces separated from each other. Soon, the Higgs field emerged, giving rise to the Higgs boson—a particle responsible for granting mass to other elementary particles, like quarks and leptons. The universe's temperature at this point was around 10 to the power of 14 Kelvin, continuing to drop substantially. As particles interacted with the Higgs field, they acquired mass. This process, known as the Higgs mechanism, fundamentally shaped the future building blocks of matter. Somewhere along the way, baryogenesis, a crucial process in the early universe, occurred. Scientists don't know the exact timing, but this hypothetical event is believed to have taken place when temperatures were so incredibly high that the random movements of particles happened at relativistic speeds. As particles and antiparticles collided, they annihilated each other. And somehow, matter dominated over antimatter. This asymmetry resulted in a slight excess of matter, with roughly one extra proton for every billion antimatter particles. The seemingly minor disparity set the stage for a matter-dominated universe, shaping the trajectory of the cosmos as we know it today. The fundamental constants and conditions appeared finely balanced. Roughly one microsecond after the Big Bang, temperatures cooled to around 10 to the power of 10 Kelvin, allowing quarks to form protons and neutrons. By the end of this period, the universe was roughly 1 second old. [NUCLEOSYNTHESIS] Around three minutes after the Big Bang, temperatures plummeted to one billion Kelvin and below, allowing for nucleosynthesis. During this brief period, light atomic nuclei like hydrogen and helium were formed in abundance. Protons and neutrons combined to create these nuclei, setting the stage for future stellar processes that would produce heavier elements and pave the way for the formation of planets, stars, and galaxies. [FIRST MOLECULES AND ATOMS] Roughly 380,000 years after the Big Bang, temperatures had cooled to around 3,000 Kelvin. The very first molecule was formed of helium hydride. This marked the transition from purely atomic matter to molecular complexity. The binding of helium and hydrogen ushered in a new era of chemical interactions, preparing the cosmos for the emergence of more complex molecules and structures. With electrons now bound to nuclei, photons were free to traverse the universe without any obstacles. The emergence of neutral hydrogen and helium atoms allowed the first light to penetrate the cosmos, illuminating its history. The universe became transparent, allowing future human civilization to trace back time to this epoch. [DARK ENERGY & DARK MATTER] In the subsequent billions of years, as the universe evolved, dark matter—

a form of matter that doesn't emit light—presented its gravitational influence. Physicists believe that dark matter outweighs ordinary matter by a factor of six to one. Dark energy, an equally mysterious force, began to dominate the universe's expansion around five to six billion years ago. Up to this date, the nature of these forces remains elusive, waiting to be unveiled. Understanding the past helps us glimpse the future. But what fate awaits our universe? As we stand on the threshold of time, these cosmic mysteries beckon us to explore the unknown chapters that lie ahead. Will the universe gently fade into a "heat death," or will the mysterious forces of Dark Energy lead to a dramatic "Big Rip," tearing everything apart?
23:41

Let us know what you think in the comments, and thanks for watching!

.....

(05)- Přibližně 10^{-12} sec. po velkém třesku se elektromagnetické a slabé síly od sebe oddělily. Brzy **se objevilo** Higgsovo pole, které dalo vzniknout Higgsovu bosonu – částici zodpovědné za **udělování** hmotnosti dalším elementárním částicím, jako jsou kvarky a leptony. Teplota vesmíru v tomto bodě byla kolem 10^{14} Kelvinů a nadále výrazně klesala. Když částice interagovaly s Higgsovým polem, získaly hmotnost. (???) Tento proces, známý jako **Higgsův mechanismus**, http://www.hypothesis-of-universe.com/docs/eng/eng_081.pdf

http://www.hypothesis-of-universe.com/docs/eb/eb_023.pdf

http://www.hypothesis-of-universe.com/docs/eng/eng_005.pdf

http://www.hypothesis-of-universe.com/docs/h/h_106.pdf

http://www.hypothesis-of-universe.com/docs/b/b_082.pdf

http://www.hypothesis-of-universe.com/docs/b/b_083.pdf

http://www.hypothesis-of-universe.com/docs/b/b_100.pdf

http://www.hypothesis-of-universe.com/docs/b/b_101.pdf

http://www.hypothesis-of-universe.com/docs/b/b_116.pdf

http://www.hypothesis-of-universe.com/docs/b/b_191.pdf

http://www.hypothesis-of-universe.com/docs/b/b_193.pdf

http://www.hypothesis-of-universe.com/docs/b/b_328.pdf

http://www.hypothesis-of-universe.com/docs/g/g_052.pdf

http://www.hypothesis-of-universe.com/docs/g/g_057.pdf

http://www.hypothesis-of-universe.com/docs/g/g_062.pdf

http://www.hypothesis-of-universe.com/docs/g/g_070.pdf

http://www.hypothesis-of-universe.com/docs/g/g_072.pdf

http://www.hypothesis-of-universe.com/docs/j/j_113.pdf ;

http://www.hypothesis-of-universe.com/docs/aa/aa_175.pdf

http://www.hypothesis-of-universe.com/docs/aa/aa_176.pdf

http://www.hypothesis-of-universe.com/docs/aa/aa_181.pdf

zásadně formoval budoucí stavební kameny hmoty. Někde na cestě **došlo k baryogenezi**, klíčovému procesu v raném vesmíru. **co to je „došlo“???** V Pekle když dojde uhlí, tak co?? Vědci neznají přesné načasování, ale **předpokládá se**, že k této hypotetické události **došlo**, když byly teploty tak neuvěřitelně vysoké, že náhodné pohyby částic probíhaly relativistickými rychlostmi. **Když se částice a antičástice srazily, navzájem se anihilovaly. No tak nějak...** „levý balíček“ s levo-zakroucenými dimenzemi když se spojí s „pravo-balíčkem“

s pravo zakroucenými dimenzemi, tak se – to dá rozum – ty křivosti vyruší... A jaksi hmota dominovala nad antihmotou. **I to má vysvětlení v Principu střídání symetrií s asymetriemi.** http://www.hypothesis-of-universe.com/docs/eng/eng_008.jpg Tato asymetrie vedla k mírnému přebytku hmoty, se zhruba jedním protonem navíc na každou miliardu částic antihmoty. Zdánlivě nepatrný rozdíl připravil půdu pro vesmír ovládaný hmotou a utvářel trajektorii vesmíru, jak ho známe dnes. Základní konstanty a podmínky **se zdály** být jemně vyvážené. Zhruba jednu mikrosekundu po Velkém třesku se teploty ochladily na přibližně 10^{10} Kelvinů, **což umožnilo** kvarkům tvořit protony a neutrony. Na konci tohoto období byl vesmír starý zhruba 1 sekundu. [NUKLEOSYNTÉZA] Asi tři minuty po velkém třesku teploty klesly na jednu miliardu Kelvinů a níže, což umožnilo nukleosyntézu. Během tohoto krátkého období se hojně tvořila lehká atomová jádra jako vodík a helium. Protony a neutrony se spojily, aby vytvořily tato jádra a připravily půdu pro budoucí hvězdné procesy, které by produkovaly těžší prvky **a molekuly, a sloučeniny chemické, pak biologické až k DNA → procesy proti entropii...** http://www.hypothesis-of-universe.com/docs/eng/eng_009.pdf a připravily cestu pro vznik planet, hvězd a galaxií. [PRVNÍ MOLEKULY A ATOMY] Zhruba 380 000 let po Velkém třesku se teploty ochladily na přibližně 3 000 Kelvinů. Úplně první molekula byla vytvořena z hydridu helia. To znamenalo přechod od čistě atomové hmoty k molekulární složitosti. Vazba helia a vodíku zahájila novou éru chemických interakcí a připravila vesmír na vznik složitějších molekul a struktur. **O.K.** S elektrony nyní vázanými na jádra mohly fotony volně procházet vesmírem bez jakýchkoli překážek. Vznik neutrálních atomů vodíku a helia umožnil prvnímu světlu proniknout do kosmu a osvětlit jeho historii. Vesmír se stal průhledným a umožnil budoucí lidské civilizaci vysledovat čas zpět do této epochy. [DARK ENERGY & DARK HMOTA] V následujících miliardách let, jak se vesmír vyvíjel, **temná hmota – forma hmoty, ??** která nevyzařuje světlo – prezentovala svůj gravitační vliv. Fyzici **se domnívají**, že temná hmota převažuje nad běžnou hmotou šest ku jedné. Temná energie, stejně záhadná síla, začala dominovat expanzi vesmíru asi před pěti až šesti miliardami let. Do dnešního dne zůstává povaha těchto sil **nepolapitelná a čeká na odhalení.** Pochopení minulosti nám pomáhá nahlédnout do budoucnosti. Ale jaký osud čeká náš vesmír? Když stojíme na prahu času, tato vesmírná tajemství nás lákají k prozkoumání neznámých kapitol, které před námi leží. Upadne vesmír jemně do „teplné smrti“, nebo povedou tajemné síly Temné energie k dramatickému „Velkému roztržení“, které vše roztrhá na kusy?

23:41 **Dejte nám vědět, co si myslíte v komentářích, a děkujeme za sledování!** **Dal bych vědět, kdyby se nestalo, že jsem byl zákeřně zablokován, tedy byl mi zablokován vstup na YouTube a vstup do komentářů kde bych náhodou mohl presentovat své zákeřné vize, názory a modely.**

.....
JN, 11.06.2024